

sektor, og derfor er hele formålet med forespørgslen – som man også klart kan se af dagsordensforslaget – at sætte skub i den debat.

Når hr. Arne Melchior siger, at regeringen har gjort det hele, alt det, der står i pindene, er det jo desværre ikke sandt. Jeg har i flere omgange – også tidligere her i debatten – gjort opmærksom på det forhold, at der endnu ikke er udsendt en revideret vejledning om statens udliciteringer, endskønt finansministeren i marts 1994 afgav et sådant løfte i svaret på et skriftligt § 20-spørgsmål. På lignende måde kunne man pege på andre ting, hvor der ikke sker tilstrækkeligt. Så denne forespørgselsdebat har bestemt ikke været rejst uden grund.

Men det er klart, at hvis man ikke vil diskutere emnerne, hvis man bare tager fat i hjørnerne og vil diskutere procedurer, er enhver debat jo overflødig. En debat lever kun, hvis de, der deltagere i den, diskuterer substansen og dermed giver den liv.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg skal naturligvis ikke diskutere med formanden, for det må vi ikke ifølge forretningsordenen, men jeg har vist lov til at oplyse, at der i min konstatering af, at der var gået 3 måneder, før F 22 kom på dagsordenen, ikke lå nogen kritik af dem, der har bestemt det. Det var bare for at karakterisere, hvordan epidemien har bredt sig.

Hr. Kim Behnke var så venlig at sige, at forespørgslen bl.a. gik ud på at høre min mening, og jeg går ud fra, at hr. Kim Behnke var mere tilfreds med min mening end Venstres ordfører, som sagde, at der ikke var substans i min tale. Det er nu ikke altid mængden af ord, og det skal jeg nok lige være forsigtig med at sige, for jeg ved godt, at det siges, at jeg taler meget, men jeg overskrider vist ikke talefristerne her i huset mere end noget andet medlem, så jeg har ikke dårlig samvittighed, men det er ikke altid mængden af ord, der gør det, og hvis Venstres ordfører havde hørt efter, kunne han måske være blevet lige så tilfreds, som jeg fornemmede at hr. Kim Behnke blev.

Det må da være et fint standpunkt at sige, at tingene skal ligge dér og dér. Jeg har hørt hr. Kai Dige Bach og andre sige, at det er politikernes ansvar, at borgernes penge bruges bedst muligt, og det er vel nøjagtig det samme, jeg siger: De skal ligge dér, hvor de udføres bedst muligt både kvalitetsmæssigt, udførelsesmæssigt og

prismæssigt. Mere er der slet ikke at sige om den sag. Så jeg mener nok, der var rigeligt med substans i min tale.

Med hensyn til de 9 pct. er det ikke korrekt, hvad hr. Kim Behnke sagde. Jeg kan læse i finansministerens tale – og det ville han ikke have skrevet, hvis han ikke havde kunnet dokumentere det – at udviklingen i 1990'erne har vist en moderat vækst år for år både i absolutte tal og i forhold til de samlede statslige driftsudgifter. Ser vi på antallet af opgaver, der er blevet udliciteret i 1994, udgjorde det godt 2.000, og dette er også en stigning i forhold til det foregående år. Altså er der tale om en stigning.

Der findes en rapport fra 1995 om erfaringer med udbud og udlicitering, og den må da også kunne være til hjælp for forespørgerne. Der findes også et udliciteringsråd . . . ja, tiden er gået.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Som det er blevet sagt en del gange under denne debat, er der to tal, som fremgår af den pågældende rapport fra august 1995, der er værd at lægge mærke til: I kommunerne er kun 9 pct. af opgaverne udliciteret, og i staten er det 17 pct.

Når hr. Arne Melchior refererer til finansministerens besvarelse, er det den del af den, der vedrører den statslige del, men mine 9 pct. var fra den kommunale del. Det efterlader jo stadig det skisma for hr. Arne Melchior, at for 91 pct. af opgavernes vedkommende har man endnu ikke fået afprøvet, om de ligger bedst i privat eller offentligt regi, al den stund det kun er 9 pct., der er udliciteret. Og det er hr. Arne Melchior nødt til at forholde sig til, for hvordan kan man i CD drage den konklusion, at tingenes tilstand er udmærket, når man ikke har fået tingene afprøvet?

I statens regi er det 17 pct., der er udliciteret, men tilbage står stadig, at vi alle sammen har en forpligtelse til at få afprøvet mange af de andre opgaver. Hr. Lars Løkke Rasmussen har i dag dokumenteret, hvordan man end ikke i staten overholder det udliciteringscirkulære, som finansministeren har udsendt, og det må da også være en problemstilling, som CD og hr. Arne Melchior er nødt til at forholde sig til frem for blot at slå ud med armene og sige: Vi har fået svar på alle vores spørgsmål, og tingenes tilstand er udmærket! Men tingenes tilstand er aldeles ikke udmærket, når man alene i Amtsrådsforeningens regi kan konstatere, at buskørslen kunne gøres 600 mio. kr. billigere. Der er